

ΟΡΓΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Ας ξεκινήσουμε από τα βασικά. Το κράτος δε δίνει δεκάρα για την υγεία μας. Οι ζωές μας ήταν πάντοτε αναλώσιμες για αυτό. Οι ζωές που χάνονται καθημερινά από τη φτώχεια, τους διακρατικούς πολέμους, τις δολοφονίες στα εργασιακά κάτεργα και τα σύνορα, οι ζωές που χάνονται καθημερινά λόγω των εξοντωτικών συνθηκών ζωής που παράγει το σύστημα της εκμετάλλευσης και της κυριαρχίας σε σωματικό και ψυχολογικό επίπεδο, είναι για το κράτος και το κεφάλαιο αντικείμενα στατιστικής καταγραφής και προπαγανδιστικής διαχείρισης.

Μετά τη νέα έξαρση της διασποράς του SARS-CoV-2, το κεντρικοποιημένο και διαλυμένο κρατικό σύστημα υγείας, όντας εγγενώς ανίκανο να διαχειριστεί καταστάσεις τέτοιας έκτασης, βρίσκεται ξανά στα πρόθυρα της ολικής κατάρρευσης. Μεσολάβησε ένα διάστημα μηνών, στο οποίο οι κινήσεις του κράτους όσον αφορά τη διαχείριση της πανδημίας εξαντλήθηκαν σε μια εκστρατεία απόκρυψης των ευθυνών του. Προσπάθησε να καλλιεργήσει τον κοινωνικό αυτοματισμό, μεταθέτοντας την ευθύνη στην «ανεύθυνη νεολαία», τις πολιτικές συγκεντρώσεις και τις πορείες. Μια εξαντλητική καταγραφή των αμέτρητων κρατικών αντιφάσεων («ακίνδυνος» ο συνωστισμός στα ΜΜΜ και στους χώρους εργασίας και απαγόρευση πορειών, την ίδια ώρα που σχεδιάζεται το άνοιγμα της αγοράς στις αρχές Δεκέμβρη κ.λπ.) του τελευταίου διαστήματος θα ήταν περιττή – οι περισσότερες κυκλοφορούν ήδη ως ανέκδοτα.

Σήμερα, το νέο καθεστώς απαγόρευσης της κυκλοφορίας επιβάλλεται ξανά, «παρά τη θέλησή τους», προκειμένου να καλλιεργηθεί η εικόνα ότι το κράτος μεριμνά για εμάς και να αποφευχθούν τυχόν ανεξέλεγκτες κοινωνικές αντιδράσεις λόγω των συνεπειών του προβλεπόμενου φρακαρίσματος των κρατικών δομών υγείας και της εντεινόμενης κοινωνικής εξαθλίωσης.

Το νέο lockdown, όπως και το προηγούμενο, περιορίζει απόλυτα τις κοινωνικές λειτουργίες που το κράτος θεωρεί περιττές ή επιζήμιες για το ίδιο στη δεδομένη συγκυρία. Ταυτόχρονα, προκειμένου να διασφαλιστεί η, έστω μερική, συνέχιση της καπιταλιστικής κερδοφορίας, εκθέτει τμήματα της τάξης μας σε άμεσο κίνδυνο και αναδιρθώνει τις εργασιακές σχέσεις άλλων τμημάτων της. Τα πιο ευάλωτα τμήματα της τάξης μας (άνεργοι, ηλικιωμένες, μετανάστες, κρατούμενες, άστεγοι, ρομά, τοξικοεξαρτημένες, παρατημένοι σε ψυχιατρικές δομές και γηροκομεία) βρίσκονται περισσότερο από ποτέ εκτεθειμένα σε κίνδυνο, με την περιοριστική/κατασταλτική στρατηγική του κράτους να επιβαρύνει ακόμη περισσότερο τις συνθήκες ζωής τους.

Με το πρόσχημα της ασφάλειας και της προστασίας της υγείας μας εγκαθιδρύεται ένα καθεστώς μόνιμης κατάστασης εξαίρεσης κατά το οποίο η αστική δημοκρατία ανατρέπει θεμελιώδη άρθρα του ίδιου της του συντάγματος με απλές διοικητικές εντολές των μπάτσων. Ένα αποθρασυμένο καθεστώς που τολμά να ξεστομίζει τις φράσεις «διέγερση σε ανυπακοή», «οι δρόμοι και οι διαδηλώσεις κουβαλάνε ιό και γεννάνε αρρώστια», «απαγόρευση συναθροίσεων άνω των τριών ατόμων», «απαγόρευση κυκλοφορίας».

Σε έναν κόσμο που επικρατεί η απειλή μιας πανδημίας, η εργασιακή ανασφάλεια και η ανεργία, τα χρέη και οι κατασχέσεις, η οικονομική και ψυχολογική εξόντωση των αδύνατων, το κράτος λαμβάνει μέτρα. Για το καλό μας πάντα... Αξιοποιεί την πανδημία ως πρόσχημα για τη λήψη μέτρων που ήδη σχεδίαζε (και είχε αρχίσει να εφαρμόζει), μέσα στο πλαίσιο της κρατικής/καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης. Παίρνει μέτρα που θα συνεχίσουν να ισχύουν και μετά την πανδημία και είναι παντελώς άσχετα με την αντιμετώπισή της. Μέτρα οικονομικής εξόντωσης, κατάργηση του δωρου, απλήρωτες υπερωρίες, επέκταση της μερικής απασχόλησης και της τηλεργασίας, κατάσχεση των σπιτιών μας με το νέο πτωχευτικό κώδικα, προσπάθεια τσακίσματος του συνδικαλισμού και των απεργιών, ίδρυση νέου αστυνομικού σώματος για τα πανεπιστήμια, νέα μέτρα καταστολής και ηλεκτρονικής παρακολούθησης.

Ταυτόχρονα, για το καλό μας ξανά, απαγορεύει κάθε αντίσταση σε αυτά τα επιβαλλόμενα μέτρα, προσλαμβάνει κι άλλους μπάτσους και τους αγοράζει μηχανάκια, μας επιβάλλει πρόστιμα ίσα με μισό μηνιάτικο, προσπαθεί να καταστείλει νομικά και φυσικά κάθε δυνατότητα αντίστασης της τάξης μας. Παράνομες οι πορείες και οι συγκεντρώσεις, παράνομες οι απεργίες, παράνομα όλα τα μέσα τα οποία χρησιμοποιεί η τάξη μας για να βελτιώσει τις συνθήκες ζωής της.

Το ψευτοδίλημμα που προβάλλουν ως κυρίαρχο το κράτος, τα αφεντικά και τα ΜΜΕ συνοψίζεται στο «ελευθερία ή υγεία». Αν νομίζουν ότι μπορούν εσαεί να επικαλούνται το μπαμπούλα της πανδημίας προκειμένου να μας ισοπεδώσουν για τις επόμενες δεκαετίες, είναι γελασμένοι. Από τη μεριά μας απαντάμε, έχοντας πλήρη συνείδηση της συνθήκης που παράγει η έξαρση της διασποράς του SARS-CoV-2 και εμπιστοσύνη στην αλληλεγγύη και την αυτενέργεια στο εσωτερικό της τάξης μας, ότι δεν πρόκειται να πειθαρχήσουμε στα κατασταλτικά μέτρα του κράτους. Το καλό μας το γνωρίζουμε και θα το υπερασπιστούμε μόνοι και μόνες μας, το κοινό μας καλό το διεκδικούσαμε πάντοτε συλλογικά στο δρόμο, στις συγκρούσεις με το κράτος, απέναντι από τα αφεντικά μας, ενάντια σε κάθε καταπιεστική κι εκμεταλλευτική σχέση. Στηρίζουμε και συμμετέχουμε σε κάθε αγώνα, πορεία, συγκέντρωση που αντιστέκεται στο κράτος και τα αφεντικά, που διεκδικεί καλύτερους όρους ζωής για την τάξη μας.

Όχι επειδή είμαστε «αρνητές το ιού», συνωμοσιολόγοι ή οτιδήποτε άλλο ευφάνταστο, αλλά επειδή δεν έχουμε τη βούληση και την πολυτέλεια να αφήνουμε το κράτος και τα αφεντικά να μας τσακίζουν σήμερα και να «λογαριαστούμε μετά». Αυτό και το επόμενο διάστημα θα βρεθούμε στους δρόμους, με τα μέσα συλλογικής αυτοπροστασίας που επιλέγουμε για τους εαυτούς μας και για τους/ις γύρω μας, αγωνιζόμενοι/ες γι' αυτό που αγωνιζόμασταν πάντα: για την καταστροφή του κράτους και του κεφαλαίου, και τη δημιουργία μιας κοινωνίας βασισμένης στην πολιτική ελευθερία, την οικονομική ισότητα και την κοινωνική αλληλεγγύη, στην οποία η υγεία δεν αποτελεί εμπόρευμα, δεν υπόκειται στη σχέση κόστους/κέρδους. Βρίσκεται υπό των έλεγχο των κοινοτήτων μας, με τη συσσωρευόμενη ανθρώπινη γνώση, τη συλλογική τους ευφυΐα και την αλληλεγγύη να είναι αυτές που θέτουν τα ερωτήματα και δίνουν τις απαντήσεις.

Η οργή μας να γίνει συλλογικός αγώνας ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο

**Το δίκιο μας εμπρός να βγάλουμε στους δρόμους,
μπουρλότο και φωτιά σε κράτος κι αστυνόμους**

καθ'οδόν
από το πιθανό στο πραγματικό

Blog: kathodon.espivblogs.net

Mail: kathodon@espiv.net